

१ उद्धतमदे । “उन्मादस्य मदरभसयश्च दहनवदन्मादतमादे”
जयदेवः “उदीरयामासुरिवोक्तादानाम्” रघुः “कचोष्णि-
कोलोकादराजहंसे” रघुः । १७० । २ उद्धतमदसाधने “मधु-
कराङ्गनया मुकुटमदध्वनिभृता निभृताक्षरमुज्जगे” माघः ।
उन्मादनं त्रि० उद्धूतोमदनोऽस्य प्रा० ब० भूतबोधः । उद्धूत-
कामे । “तदाप्रभृत्यन्मादना बभूव” कुमा० ।

उन्मादिष्णु त्रि० उद्धू+मद-ताच्छील्ये ण्यप् । उन्मादशब्दे ।
उन्मनस् त्रि० उद्धूतान् मनोऽस्य । १ उत्कण्ठायुक्ते, २ चञ्च-
लमनस्ते च । “प्रबोधरेषोरसि काचिदुन्मनाः” माघः ।
“उन्मनाः प्रथमजन्मवेष्टितान्यक्षरमपि बभूव राक्षसः” रघुः
वा कप् । उन्मनस्कोऽप्यत्र । अथा० अमृततडावे कच्छ-
सलोपच उन्मादावते अनुमनायमानः “अथसनुमनादि-
तम्” । चिव-कम्बुजिनु सलोपच अनुमनो करोति उन्मा-
नीभवति उन्मनोऽस्यात्” ।

उन्मनी स्त्री उन्मनस्+पृथो० । योगिनामवस्थाभेदे । “उन्मन्य-
स्थाधिममाय विहसुपावमेकं तव निर्हिंयानि । पश्यसुदा-
चीनदशा प्रपञ्चं सङ्कल्पसङ्कल्पय सावधानः” आचार्यः ।
उन्मन्य पु० उद्धू+मन्-भावे घञ् । वधे २ हिंसने १ उन्मर्हने च ।
उन्मन्यन् न० न० उद्धू+मन्-ल्युट् । जडुतो दण्डादिना
विचोडने । करणे ल्युट् । तत्साधने १ दण्डादौ ।

उन्मर्दनं न० उद्धू+मद-ल्युट् । १ उद्धवर्णे सुशुतोक्ते वायु-
प्रसादनार्थे २ व्यापारभेदे । वाङ्मो दन्त्यपक्रय्य सुशु० “तद-
भावाद्यक्षिरां प्राप्ते कृत्वाश्वाङ्गविमोक्षणम् । सेहोपना-
हानिकर्म बन्धनोन्मर्हनादि च” शृङ्गोपश्रवनिवारणार्थं
सुशुतोक्ते २ व्यापारभेदे च “वमनोन्मर्हने दण्डनक्षय-
क्रियाः” । करणे ल्युट् । ४ उन्मर्हनसाधने इत्यादौ ।
“अथैतान्युपकल्पयितुं समावर्त्तमाने मणिं कण्डूषे यस्तयुगं
बलमुपानदुगं दण्डं सज्जमानोऽननुलेपनमाङ्गनसुषी-
यमित्वात्तने चाचार्याय च” आ० उ० १, ८, १, “उन्मा-
र्दनमभिवेकोऽवनीयैके” कात्या० १८, ८ । “उन्मर्दन-
चन्दनादि” कर्कः ।

उन्मा स्त्री उद्धू+मा-घ । जडुमाने । “सङ्कल्लुक्तासि
वाङ्मोऽसि” यजु० १५, ६५, “उन्मा” उन्मानं तृहादि
वेददी० ।

उन्माधि पु० उन्माधत्तेनेन उद्धू+मध-करणे घञ् । १ आभिष-
दानेन मृगादिबन्धनार्थं निवेशिते कूटयन्त्रे (फांद) इति
ख्याते । भावे घञ् । २ विचोडोत्थापने, ३ हिंसने च ।
तत्साधन्य चाण्डालोद्धारण्ये कृतकेतनः । प्रबोजयति

चोन्माचं गित्तमसं गते रवो” भा० शा० ११८ अ० ।

उन्माद पु० उद्धू+मद-कधारे घञ् । रोगभेदे व च सुशुते दार्पितो
यथा “अत्रात उन्मादप्रतिषेधमध्याह्नं व्याख्यास्यामः ॥ मद्य-
न्त्युद्धता दोषा यन्मादुन्मार्गमाश्रिताः । मानसोऽयमतो
व्याधिरन्माद इति कीर्तितः । एकैकशः समसौ च दोषैर-
त्यर्थमुक्तेः । मानसेन च दुःस्वेन स पञ्चविध उच्यते ।
विमाज्जवति षष्ठ्य यथास्तन्त्र भेदजम् । स चाप्रहङ्गसङ्घो
मदसंघां विभर्त्ति च ॥ मोहोहेमौ स्वनः श्लोभात्मात्मान-
पकर्षणम् । अत्युत्साहोऽहविषाद्ये त्वरे कलुषभोजनम् ॥
वायुनोक्कथनश्चापि भ्रमश्च क्रमतस्तथा । बलं ह्यादचिरे-
यैवमुन्मादं सोऽधिमच्छति ॥ कृष्णकविः प्रहङ्गवाक् धमनी
ततोवाच्चासाह्वरः कथतनुः स्फुरिताङ्गधन्विः । आस्कोट-
यन् पठति गावति नृत्यशीलो विक्रोयति भ्रमति चाक्ष-
निष्ठप्रकोपात् ॥ हृत्स्वेददाहवज्जलो बहुभुग्वनिह-
न्त्याहिमानिजजलानविहारसेवी । तोक्त्रो हि मान्नु
मिचयेऽपि स वज्रिबद्धो पित्ताहिना नमसि पश्यति
तारकाच ॥ कर्त्यामिषादसदनारचिकासुशुतो योविहि-
विक्रतरितरत्नमतिप्रचारः । निद्रापरोऽत्यकथनोऽत्यभुगुष्ण-
सेवी रात्रौ भयं भवति चापि कफप्रकोपात् ॥ सव्यात्मके
विभिरपि व्यतिमिश्रितानि रूपाणि वातकफपित्तज्ञानि
विद्यात् । समूर्ण्यवहणमसाध्यमुदाहरन्ति सर्वात्मकं
कचिदपि प्रवदन्ति साध्यम् ॥ चौरैर्नरेन्द्रपुरुषैरभिज्ञायाद्यै
र्विज्ञासितस्य धनवान्वयसंशयाद्वा । गाढं कृते मनसि
च प्रियवा रिदंवीर्जावेत चोत्कटतरो मनसो विकारः ॥
चित्तं स जस्यति मनोऽनुगतं विमर्त्तो गायत्रयो कश्चि
रोदिति चापि गूढः । रक्तेष्वथो हतवरेन्द्रिबभाः
सुदीनः श्यावाननो विषकृतेन भवेत् पराधुः ॥ क्षिप्रं
स्त्रिजन्तं मनुजमुन्मादात्तं विबोधयेत्” । एतद्व्याख्याकृतेन
तत्त्वविभागादिचोक्तं भावप्रकाशे “तत्र उन्मादस्य निवृत्ति-
माह । “मद्यन्त्युद्धता इत्यादि” सुशुतमाक्यम् यथाहेतो-
रुद्धताः प्रहङ्गा दोषा उन्मार्गमाश्रिताः मद्यन्ति चित्तं
विलिपन्त्यस्मिन् । अतोऽयमुन्माद इति कीर्तितः । स उन्मादः
मानसोव्याधिः मनोवैकल्यकरणात् । तस्यैवावस्थाभेदेव
तत्त्वज्ञानरमाह । “स चाप्रहङ्गसङ्घस्य इत्यादि” सुशु०
“उन्मादस्य विप्रकटनिदानमाह । “विहङ्गदुष्टाशुभभोजना-
नि प्रधमेणं देवशुद्धिज्ञानाम् । उन्मादहेतुर्भवहर्षपूर्वो
मनोऽभिघातो विषमाय चेष्टाः” । इष्टं धत्तूरेवाजादिव-
हितम् । अथुष रजस्रवादिष्टृष्टम् । प्रधर्षणमभिभवः ।